Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 10/07/2021 a les 17:30

Una cruïlla d'emocions

Un ampli ventall d'artistes i un heterogeni públic omple els dos primers dies del festival barceloní

Sopa de Cabra al festival Cruïlla | Marina Tomàs Roch

El Parc del Fòrum s'ha tornat a convertir, dos anys després, en una enorme cruïlla. I és que al llarg de dijous i divendres, no només han passat una heterogènia gama d'artistes, sinó també de públic, amb edats, gustos i ambients ben diferents, però amb un objectiu compartit: tornar a gaudir d'un gran festival un altre cop. Abans, però, primer calia passar pel CCIB per a fer-se el test d'antígens. Una organització fantàstica, un gran nombre de personal i la monitorització informàtica dels tests van permetre evitar tot tipus de cues. En poc més d'un quart d'hora, es podia passar el test i conèixer-ne el resultat, i d'aquesta forma, accedir definitivament al recinte del festival.

Amb la llum del dia encara present, **Lágrimas de Sangre** ja era a punt per començar amb el seu rap combatiu amb tints de músiques festives com el reggae o l'ska. El grup maresmenc va anar animant a poc a poc el públic amb alguns dels seus temes més cèlebres com "Cuando sale el sol" o "Voy a celebrarlo". La nit, però, va agafar una nova dimensió amb la posada en escena de **Natos y Waor**. L'actuació del duet madrileny va estar repleta de moments memorables en què el públic no va dubtar a saltar al ritme dels seus *beats* i de corejar els seus versos. Alternant algunes líriques més fosques i introspectives amb altres de més enèrgiques, **Natos y Waor** van fer un extens repàs del seu darrer treball *Hijos de la ruina Vol. 3* (autoeditat, 2021), amb la col·laboració del raper **Recycled J**, amb qui van editar l'àlbum.

Kase.O Foto: Marina Tomàs Roch

A mitjanit i com a cloenda del primer dia, Javier Ibarra, més conegut com a **Kase.O**, encara tenia molta música a oferir-nos. Rememorant el desè aniversari del seu *Jazz Magnetism* (Rap Solo, 2011), el MC aragonès va saltar a l'escenari descalç i acompanyat de tota la banda que ara fa 10 anys el va ajudar a escriure i gravar el treball. En una primera part més enfocada en revisitar els temes del treball, els versos del raper saragossà es fonien al ritme dels *grooves* plens de swing de la bateria amb les línies del baix, i les intermitents melodies del saxo. A la part final del concert, els grans temes icònics de **Kase.O**, com "Mazas y Catapultas" o "Ringui Dingui", van sortir a la llum mentre l'artista demostrava com el rap pot anar més enllà de les problemàtiques de la crítica social i abordar l'espiritualitat i el trascendent.

Del rap al rock

El segon dia va mostrar perfectament la cruïlla que representa el festival barceloní. Si el dijous va predominar el públic jove més vinculat al rap, el divendres aquesta tendència va canviar i entre el públic era fàcil veure-hi joves i gent adulta per igual. I precisament, una de les propostes que millor va ser capaç d'atraure tots dos perfils de públic va ser **Amaral**. El duet conformat per Eva Amaral i Juan Aguirre va connectar amb el públic amb el seu pop-rock particular, malgrat deixar de banda alguns de les seves cançons més aclamades. Mentre **Amaral** encara sonava, a un altre escenari arrencava l'actuació de **Sopa de Cabra**. Els gironins van magnetitzar de forma total i absoluta amb la generació que va crèixer amb el rock català i va deixar clar que segueixen en boníssima forma. Celebrant els 30 anys del seu *Ben endins* (Salseta Discos, 1991) i amb els seus clàssics establerts com a himnes, com "El boig de la ciutat", "El far del sud", "L'Empordà" o "Camins", la banda liderada per **Gerard Quintana** va captivar el públic i va deixar clar que la música de **Sopa** segueix ben viva.

Sopa de Cabra Foto: Marina Tomàs Roch

Just després, **Guille Milkyway** i la seva colla començaven a deixar-se veure a l'escenari Cruïlla Enamora. Amb les seves particulars ulleres futuristes, els seus sintetizadors únics i l'estrafolari 'keytar' que lluïa el barceloní, **La Casa Azul** va oferir un directe del tot enèrgic i festiu. Amb un públic entregat ballant al ritme de cada cançó, la banda va interpretar diverses de les cançons del seu últim treball, *La gran esfera* (Elefant Records, 2019), entre les quals van brillar temes com "Podría ser peor" o la mítica "La revolución sexual".

Com a últims plats del divendres, encara quedaven dues propostes ben polaritzades. Primer, els **Manel** compareixien dalt de l'escenari mostrant de forma visible i ostentosa la seva evolució i transformació al llarg de la seva carrera. Les guitarres acústiques i els seus sons més primerencs han quedat en un segon pla per donar molt més pes als instruments electrificats i als sintetitzadors, tal com el conjunt va mostrar en el seu darrer llarga durada, *Per la bona gent* (Ceràmiques Guzmán, 2019). La segona de les propostes era la de **Zoo**. Els valencians, que es van quedar sense poder tocar en festivals com el Canet Rock per un positiu en el seu equip, van tornar amb força i van tancar de forma rodona la nit. Al ritme de l'electrònica i de les seves bases, el públic del Cruïlla va saltar i vibrar amb les addictives melodies dels vent metall i les reivindicatives lletres del cantant **Panxo**.

Manel Foto: Marina Tomàs Roch

El Cruïlla deixa dos dies replets de moments ben diversos, però sobretot amb la sensació d'haver gaudit d'una magnífica organització que tenia tot a punt per a aquesta edició especial i difícil a nivell logístic. L'organització del festival ha demostrat que ha sabut identificar els problemes amb les cues del Canet Rock i del Vida, i ja ha establert una extraordinària mostra sobre com organitzar els cribratges en macrofestivals de les dimensions del Cruïlla per deixar enrere de forma definitiva les cancel·lacions i anul·lacions en massa que es van produir l'any passat entre pràcticament tots els festivals. El Cruïlla tancarà avui aquesta edició amb els concerts de **Muerdo**, **Joan Gariga i El Marriatxi Galàctic**, **Leiva**, **Iseo & Dodosound**, **Izal**, **León Benavente** o **Dorian**, entre altres.